

1. Jungfrun hon beder sin fader att så lof,
 I morgon flockan 8 till fogen att så gå,
 Der som jag får höra de musikanter små,
 Der jag får roa mig det mesta jag förmår.

2. Alder jag, min hjertans dotter! det kan du
 wäl få
 I morgon flockan 8 till fogen så gå;
 Men tänk då sedan efter, du är af bättre
 stånd,
 Det passar dig långt bättre en köpmans son
 till man.

3. Jungfrun hon dricker med gift ett glas win,
 Och detta hon dricker för kåresten sin;
 Lågg mig i hans lista och sedan i hans graf,
 Så hwila wi förenöjda allt lucis domedag.

4. Gud trösta och Gud nåde föräldrar och fäder,
 Som nika sina barn att så den de ha får:
 Det har jag fått erfara uti min älderdom,
 Jag nekta har min dotter att älska en sjöman.

1. Jungfrun hon beder sin fader att så lof,
 I morgon flockan 8 till fogen att så gå,
 Der som jag får höra de musikanter små,
 Der jag får roa mig det mesta jag förmår.

2. Alder jag, min hjertans dotter! det kan du
 wäl få
 I morgon flockan 8 till fogen så gå;
 Men tänk då sedan efter, du är af bättre
 stånd,
 Det passar dig långt bättre en köpmans son
 till man.

3. Jungfrun hon dricker med gift ett glas win,
 Och detta hon dricker för kåresten sin;
 Lågg mig i hans lista och sedan i hans graf,
 Så hwila wi förenöjda allt lucis domedag.

4. Gud trösta och Gud nåde föräldrar och fäder,
 Som nika sina barn att så den de ha får:
 Det har jag fått erfara uti min älderdom,
 Jag nekta har min dotter att älska en sjöman.

GS 861

3

Enenne mycket wackra

W i s a

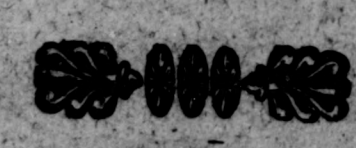
Den Författ:

En wacker Hustru hette Thora,
 hwilken lärde sin äldsta dotter Karin, som hon
 tänkte gifva bort, att blifwa en god och
 snäll Hushållerska på Landsbygd.

Den Andra:

Sjömans-Wisa.

Der bodde en Herre wid Hamburja Bro, &c.

Jönköping,
 hos J. P. Sundström, 1813.

Om morgonen helt blekta, då sjöman Rut-
 le gå,
 Allt ute för dörren, dess fader mände stå;
 Så drog han ut sin sabel och stack i sjö-
 mans bröst,
 Alltså den föna Jungfrun förlorat har sin
 tröst.